

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון יוסף בן-עזרא ז"ל

בן מזל ועזרא

נולד בבגדאד, עיראק

בשנת 1941

התגייס באוגוסט 1959

שרת בחיל ההנדסה

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

מקום קבורתו לא נודע

אבן לזכר הוצבה בהר הרצל

הותיר אחרי אס, אישה, בן ובת

בן 32 בנופלו

קורות חיים

יוסף, בן מזל ועזרא ז"ל, נולד בשנת 1941 בבגדאד שבעיראק ועלה לארץ עם אמו בשנת 1950. הוא סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי ממלכתי-דתי בשבות-עם ובבית-הספר התיכון בבני-ברק. יוסף נולד להורים בעלי אמצעים. כשהיה בן שבע נפטר אביו והמשפחה נותרה כמעט ללא אמצעי קיום. במאמצים רבים הצליחה האם לעלות עם חמשת בניה. בארץ ידעה המשפחה סבל רב בשנים שהתגוררה במעברה. אולם יוסף התגבר על הקשיים בבית והשקיע את זמנו בלימודים. את לימודיו בבית-הספר היסודי סיים כתלמיד מצטיין ואילו בבית-הספר התיכון זכה בציונים מעולים בכל המקצועות. הוא היה צעיר רב-מרץ ופעלתן, אוהב חברה ורבים היו חבריו וידידיו.

יוסף גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1959 והוצב לחיל ההנדסה. הוא השלים קורס חבלה וקורס מש"קי חבלה ומונה מפקד ביחידת חבלה

משוריינת. הוא היה חייל ממושמע, מפקד מעולה, מסור לחייליו ונאמן למפקדיו.

במלחמת ששת הימים השתתף כלוחם וכמפקד באחת מגזרות הלחימה הקשות בסיני, והצליח להחזיר את כל חייליו בריאים ושלמים מכל הקרבות, אחרי שביצעו עבודות הנדסיות קשות, מסובכות ומסוכנות. במלחמת ההתשה עמד עם חייליו בקו האש, תחת הפגזות ובתנאים קשים ביותר. עם יחידתו עשה תקופות ארוכות במעוזי התעלה והשתתף כאיש חיל ההנדסה, בביצור קו המעוזים. הוא ידע כיצד להפעיל את חייליו ולעודדם לבצע את המשימות שהוטלו עליהם, על אף האש ובהפגזות ארטילריות קשות. הוא הגיע לדרגת סמל-ראשון. בחיים האזרחיים עבד יוסף בחברת הביטוח "מעוז" בתל-אביב. הוא הצטיין בעבודתו, היה אהוב על חבריו והתקדם מהר במקום עבודתו. לפני נופלו היה מנהל-חשבונות ראשי בחברה ומנהל מחלקת המיכון. כאיש משפחה היה יוסף מסור ונאמן. הוא היה קשור לרעייתו ולשני ילדיו, והעריץ את אמו. במלחמת יום-הכיפורים פעל יוסף כמפקדה של יחידת הנדסה משוריינת, במסגרת אוגדתו של האלוף אריאל שרון בגזרה המרכזית בסיני. הוא השתתף בכל הקרבות עד לצליחת תעלת סואץ, היה בין ראשוני הצולחים, עסק עם יחידתו בפינוי מוקשים באזורי הקרבות ומילא שורה ארוכה של משימות עד יום הפסקת האש. ביום ג' בחשוון תשל"ד (29.10.1973), נפגע ונהרג בעת מילוי תפקידו הקרבי, ומקום קבורתו לא נודע. השאיר אחריו אישה, בת, בן ואם. בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל בירושלים הוקמה מצבה לזכרו של יוסף, בחלקת הלוחמים בכל המלחמות, שמקום קבורתם לא נודע.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו, כי יוסף היה שקדן, חרוץ וממושמע ושימש מופת לחבריו ולחייליו. סחף את פקודיו באהבת מולדת. לאור דמותו יגדלו מפקדים בעתיד.